

berpaa inden en vis Tid og paa en betryggende Maade, enten ved en paa Grunde støttet Begjæring eller ved mündtlig at afgive en fuldstændig og uforbeholden Forklaring af sin hele Formuestilstand, hvorefter Signingscommissionen da atter ved et Skjøn kan indrømme en Bempelse ved at gjøre et passende Afslag i Skatteindtægten (cfr. § 12). Denne Forskjel angaaer ikke Principet, og den af Ministeriet foreslaaede Fremgangsmaade giver vistnok et sikkrere Resultat. Den Bempelse, der udenfor særlige Forhold skal finde Sted ifølge Ministeriets Forslag (Udkastets § 10), finder ogsaa nu Sted, og Forslaget adskiller sig kun derved fra den nugjældende Praxis og det af Communalbestyrelsen ifjor gjorte Forslag, deels at Bempelsen er beregnet paa en noget anden Maade og standser ved en Indtægt af 2000 Rd., deels at den er optagen i selve Loven, medens det af Communalbestyrelsen vel overeensstemmende med den gjældende Praxis var tænkt, at den skulde gjøres gjældende for enhver nok saa stor Indtægt, men i en aftagende Progression, og det var foreslaaet, at den skulde gives en mindre stabil Character derved, at den ikke optoges i selve Loven, men fastsattes af Communalbestyrelsen for et vist Antal Aar ad Gangen. Ogsaa i Communalbestyrelsen have vægtige Stemmer udtalt sig for, at den Skala, hvorefter Bempelsen skulde stee, optages i selve Loven, som en Betryggelse imod Vilkaarlighed og et Middel til at sætte Skattebyrden istand til selv at bedømme de trusne Ansættelses Rigtighed, og Magistraten kan derfor ikke finde noget Betænkeligt ved at gaae ind paa Ministeriets Forslag i saa Henseende, hvorimod den med Hensyn paa selve Skalaen skal tillade sig nedenfor ved at omtale § 10 at paapege det formeentlig Urigtige i dens Indretning.

Hvad endelig den Bempelse angaaer, der ifølge § 6 (cfr. § 12) indrømmes saadanne Personer, som tilfælde have fast Bopæl i andre af Landets Communer, da stemmer dette med Communalbestyrelsens Forslag forsaavidt, at dette ogsaa foreslaaer en Bempelse i denne Henseende, men hvad Maaden angaaer, hvorpaa denne skal fastsættes, afviger Ministeriets Forslag meget væsentlig derfra, idet det foreslaaes, at den skal rette sig efter Hensynet til, „hvad

der af dem i den anden Commune udredes af Formue og Veilighed" eller som det udtrykkes i § 12 „til hvor stor en Deel af den antagne Skatteindtægt, der ved den andensteds erlagte Skat alt eengang er beskattet." At stille den Skatteydelse, der i Kjøbenhavn skal præsteres efter det foreliggende Lovudkast, i en saadan Afhængighed af den et andetsteds maaskee efter ganske andre Principer, ja maaskee urimeligt høit ansatte Skatteydelse, kan neppe være retsfærdigt, og Magistraten maa derfor fremhæve det som noget absolut Nødvendigt, at denne Bestemmelse forandres, og skal derfor ved at omtale de enkelte §§ nedenfor stille et bestemt Forslag i denne Henseende.

Ligesaa lidt som Magistraten ifølge det Ovenstaaende kan see en saadan principiel Forskjel mellem det forelagte Udkast og det af Communalbestyrelsen ifjor gjorte Forslag, at den ifølge de Grunde, som dengang fremsførtes mod en reen Indkomstskat, og som naturligtvis ikke have nogen Gyldighed ligeoverfor den foreslaaede modificerede Indkomstskat, der saameget nærmer sig til den bestaaende Formue- og Veiligheds-skat, skulde undlade at tiltræde dette Forslag, da den derved tør antage denne Sag endelig ordnet, ligesaa lidt kan den have Noget at bemærke mod den Maade, hvorpaa den enkelte Skattebyrdes Bidrag er foreslaaet bestemt. I Principet er Beregningsmaaden den samme i Ministeriets og Communalbestyrelsens Forslag, idet Skattebyrden bestemmes ved at dele Skattebeløbet med Skatteevnen; i Ministeriets Forslag faaledes, at selve Skatteevnen sammenholdes med Skattens Beløb, og det deraf udfindes, hvormegit der skal betales af hvert skattepligtigt 100 Rd., i Communalbestyrelsens Forslag faaledes, at Skatteevnen reduceres først til Cenheder (de saakaldte Portioner), og disse sammenholdes da med Skattens Beløb for at udfinde, hvormegit hver af disse Cenheder eller Portioner skal hve. Det maa indrømmes, at det nu forelagte Forslag bruger en Fremgangsmaade, der lader den enkelte Skattebyrde lettere overskue, hvilken Byrde der er ham paalagt.

Der staaer endnu et vigtigt Spørgsmaal tilbage vedrørende selve Indkomstskatten, nemlig